

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822010366
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3822010366.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. D., E. D. F. XXX/XX, G. D., t. č. na slobode, pre trestný čin zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona, o odvolaniach prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“) v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 06. decembra 2022 pod sp. zn. 1T/61/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. júna 2023 v Trenčíne jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „súd prvého stupňa“) pod sp. zn. 1T/61/2022 zo dňa 06. decembra 2022, na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 02. augusta 2022 pod sp. zn. 2Pv 197/21/3307, doručenej okresnému súdu dňa 03. augusta 2022 / pôvodne pre trestný čin zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a), písm. b), odsek 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona/ bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

„od presne nezistenej doby od mesiaca október 2018 do 26. mája 2021 počas vzájomného spolužitia s jeho družkou - poškodenou H. G. v spoločnej domácnosti v Lazanoch a následne v rodinnom dome v C. D., E. D. F. XXX/XX, s výnimkou obdobia od 01. augusta 2019 do marca 2020 týral svoju družku H. G., ktorá s ním žila v spoločnej domácnosti tým spôsobom, že spočiatku poškodenej raz za dva mesiace pri nepatrných podnetoch vulgárne nadával, vykrikoval jej, že neupratuje, správal sa k nej ponižujúco, pričom ju bil päšťami do hlavy a tváre, ťahal ju za vlasy, kopal do nej, pričom takéto konanie sa u neho stupňovalo začiatkom roka 2021 až do 27. mája 2021, čím poškodenej spôsobil fyzické a psychické utrpenie, pričom dňa 27. mája 2021 boli poškodenej zistené zranenia a to pomliaždeniny temena, záhlavia hlavy, pomliaždenie oboch kolien, podkožné krvné výrony na ľavom ramene a ľavom stehne staršieho dáta, čím nebol narušený obvyklý spôsob života poškodenej a následne obžalovaný koncom mesiaca apríl 2021 v presne nezistenej dobe, keď krátky čas bývali v Bojniciach, ulica C. F. XX, v izbe Penziónu LaPera svojej družke H. G. vulgárne nadával, bil ju päšťami do hlavy a tváre, zhodil ju na zem, kde do nej kopal, čím poškodenej spôsobil zlomeninu nosovej kosti, odreninu a podkožný krvný výron nosa, pomliaždenie temena hlavy, čím došlo k narušeniu obvyklého spôsobu života poškodenej počas 14 dní pre sťažené dýchanie nosom a týmto svojim konaním voči poškodenej vyvolával stres a spôsoboval jej fyzické a psychické utrpenie,“

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 208 odsek 1, § 38 odsek 2, na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon mu bol podľa § 51 odsek 1, § 49 odsek 1 písm. a), § 51 odsek 2 Tr. zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 (tri) roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 odsek 4 písm. a) Tr. zákona súd prvého stupňa obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej H. G., nar. XX.XX.XXXX, úmyselne na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, nezdržiavať sa v blízkosti jej obydla alebo určenom mieste, kde sa táto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje.

Proti výrokom o vine a treste rozsudku podal v zákonnej lehote v neprospech obžalovaného odvolanie prokurátor. Považuje ho za nesprávny, a to z dôvodu nesprávnej právnej kvalifikácie konania obžalovaného, keď súd toto posúdil na rozdiel od obžaloby iba ako trestný čin zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona, pričom v obžalobe bolo konanie obžalovaného právne kvalifikované ako trestný čin zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a), písm. b), odsek 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona. Ďalej uviedol, že vykonané dokazovanie síce preukázalo, že v období od 01. augusta 2019 do marca 2020 sa obžalovaný nachádzal v zahraničí a k páchaniu trestnej činnosti tak nedochádzalo, avšak celkové obdobie páchania trestnej činnosti aj pri zohľadnení tohto časového úseku je stále v dĺžke 24 mesiacov. Podľa jeho názoru konanie obžalovaného voči poškodenej vo forme fyzického násillia počas celého uvedeného obdobia dosahovalo intenzity trestného činu, pričom poukázal aj na výpoveď poškodenej, ktorá fyzické násillie obžalovaného voči jej osobe popisovala ako útoky spočiatku opakujúce sa raz mesačne, pričom malo gradujúcu tendenciu. Poukázal na to, že samotný súd prvého stupňa vymedzil čas spáchania skutku od októbra 2018 až do 26.05.2021. Prokurátor je ďalej toho názoru, že napriek čiastočnej nejednoznačnosti vyjadrení poškodenej k všetkým časovým údajom relevantným pre stanovenie primeranej právnej kvalifikácie je toho názoru, že dĺžka páchania stíhaného skutku v požadovanej intenzite bola dostatočne a bez relevantných pochybností preukázaná. Vzhľadom na vyššie uvedené má prokurátor za potrebné konštatovať, že konanie obžalovaného naplnilo zákonné znaky trestného činu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a), písm. b), odsek 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona. Použitie nesprávnej právnej kvalifikácie následne malo za dôsledok uloženie trestu podľa miernejšej trestnej sadzby a neprípustné zlepšenie postavenia obžalovaného a uložený trest preto prokurátor považuje za neprimeraný a nezohľadňujúci závažnosť stíhaného skutku. Vzhľadom na uvedené navrhol krajskému súdu aby podľa § 321 odsek 1 Tr. poriadku zrušil výroky o vine a treste napadnutého rozsudku a sám vo veci rozhodol tak, že uzná obžalovaného za vinného zo spáchania trestného činu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a), písm. b), odsek 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona a uloží mu podľa § 208 odsek 3 Tr. zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody s prihliadnutím na § 38 odsek 2 Tr. zákona v prvej polovici trestnej sadzby a na výkon trestu odňatia slobody ho zaradí podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona, do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný v rámci písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora zo dňa 21. júna 2023, doručeného dňa 23. júna 2023 poprel, že by sa voči poškodenej správal takým spôsobom, ako mu je to kladené za vinu v obžalobe. Uviedol, že hlavným dôvodom konfliktov s poškodenou bol jej vzťah so svedkom I., čo bolo aj dôvodom ukončenia jeho vzťahu s poškodenou. Poukázal taktiež na obsah znaleckého posudku MUDr. Benkoviča k osobe poškodenej z ktorého vyplýva, že u poškodenej neboli zistené žiadne známky týranej osoby. Práve naopak bolo zistené, že poškodená je osobou duševne zaostalou, ktorá sa podľa názoru obžalovaného často správala iracionálne a zanedbávala aj starostlivosť o maloleté deti, keď aj na niekoľko dní opúšťala spoločnú domácnosť. Záverom požiadal o to, aby krajský súd zohľadnil, že sa jedná o jeho prvé trestné konanie a navrhovaný prokurátorom trest považuje za neprimeraný. Preto navrhuje, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok, v rámci konečného návrhu uviedol, že sa pridrižava písomného odvolania podriadeného prokurátora a navrhuje rozhodnúť tam spôsobom uvedeným.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že navrhuje odvolanie prokurátora ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania, ktoré mu bolo predložené, na verejnom zasadnutí dňa 27. júna 2023 napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolanie prokurátora, hoci bolo podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodné.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu posudzovaného trestného činu zistil, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo v súlade s Trestným poriadkom a v ktorom nedošlo k žiadnym relevantným pochybeniam, ktoré by mohli mať zásadný vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie (vykonaním všetkých dostupných a relevantných dôkazov) v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a urobil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku. Teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, bez ohľadu na to, kto vykonané dôkazy zadovážil a dospel k logicky správnym a odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku aj podrobne a vecne správne i presvedčivo v napadnutom rozsudku odôvodnil. Súd prvého stupňa, bez procesného pochybenia (narušenia skutkovej totožnosti žalovaného skutku v obžalobe), správne upravil na podklade vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní pôvodne žalovaný skutok.

Skutočnosť, že prokurátor (navrhuje prísnejšie posudzovanie skutku v rámci kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu) sa nestotožňuje s právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku a správne hodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby. Jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný a presvedčivo zistený skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní (kontradiktórnym spôsobom). Správnym a zákonným je aj jeho záver o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky trestného činu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona.

Krajský súd teda nezistil pochybenie ani pri právnom posúdení žalovaného skutku, s ustálenými skutkovými okolnosťami po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa, kedy prokurátor nie len pri podaní obžaloby, ale aj v rámci odvolania žiadal konanie obžalovaného subsumovať (podriadit) pod (prísnejšiu) kvalifikovanú skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby /§ 208 odsek 1 písm. a), písm. b), odsek 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona/.

Páchanie trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas) nemožno samo osebe, resp. paušálne použiť vo všetkých skutkových situáciách, kedy páchatel preukázateľne protizákonne konal určitý čas. Z uvedeného dôvodu je preto pri preskúmanej veci nevyhnutné zohľadniť rozhodné skutočnosti, ktorými sú preukázateľná dĺžka trestnoprávne relevantného konania obžalovaného premietnutá do skutkovej vety výroku o vine v spojení s dôsledným zistením, akého konkrétneho konania (fyzického, psychického, prípadne oboch súčasne) sa obžalovaný voči poškodenej v zistenom časovom období skutočne dopustil. Pri dokazovaní týchto skutočností dôvodné a zákonné použitie prísnejšieho ustanovenia Trestného zákona (§ 208 odsek 3 Tr. zákona) prichádza do úvahy len vtedy, keď by na posúdenie závažnosti konania obžalovaného nepostačovalo použitie základnej skutkovej podstaty žalovaného trestného činu (§ 208 odsek 1 Tr. zákona).

Trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby je už v jeho základnej skutkovej podstate (§ 208 odsek 1 Tr. zákona) zločinom so sadzbou trestu odňatia slobody v rozpätí tri roky až osem rokov, pričom kvalifikovaná skutková podstata tohto trestného činu (§ 208 odsek 3 Tr. zákona) je tiež zločinom (rozpätie sadzby trestu odňatia slobody sedem rokov až pätnásť rokov).

Krajský súd následne v zhode so skutkovým a právnym záverom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že konanie obžalovaného tak, ako vyplynulo zo správne zisteného skutkového stavu súdom prvého stupňa, vykazuje znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby iba v základnej forme podľa § 208 odsek 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona. Je to odôvodnené jednak tým, že síce na jednu stranu obžalovaný ponížoval a fyzicky napádal poškodenú v rozhodnom období (od mesiaca október 2018 do 26. mája 2021 s výnimkou obdobia od 01. augusta 2019 do marca 2020), keď odchodom poškodenej zo spoločnej domácnosti podľa názoru odvolacieho súdu už následne konanie obžalovaného nedosahovalo takej intenzity, že by ho bolo možné posudzovať ako trestný čin. Na druhú stranu vzhľadom na preukázateľnú časový úsek konania obžalovaného, ktoré nedosahovalo trestnoprávnu relevanciu každý deň (opakovalo sa v počítačovej časti iba približne jedenkrát za mesiac), a to aj s prihliadnutím i na závažnosť takéhoto konania (jednotlivé formy uvedené v skutkovej vete výroku o vine), nie je dôvodné skutok právne posúdiť aj podľa prísnejšieho ustanovenia zákona (§ 208 odsek 1 písm. a), písm. b), odsek 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona).

Časové obdobie vymedzené súdom prvého stupňa, v priebehu ktorého sa obžalovaný voči poškodenej dopúšťal konania v rozpore s Trestným zákonom, bolo potrebné posúdiť komplexne v súvislosti s preukázaným fyzickým utrpením (prevažne nižšia intenzita trestnoprávne relevantného konania spojená s nižšou „frekvenciou“- opakovaním útokov za nezistenia psychických následkov konania obžalovaného voči poškodenej ako to vyplýva z vykonaného znaleckého posúdenia osoby poškodenej psychológom).

Pred súdom prvého stupňa správne preukázaný a ustálený skutkový stav, s ktorým sa aj odvolací súd stotožnil, nie je možné považovať uvedené zistené časové obdobie za tak relevantne dlhé, ktoré by súčasne s prihliadnutím na intenzitu a frekvenciu konania obžalovaného v rozpore so zákonom voči poškodenej vo vzťahu k ustanoveniu § 208 odsek 1 Tr. zákona nebolo možné považovať za priemerné (obvyklé) a ktoré by zároveň odôvodňovalo naplnenie kvalifikačného znaku po dlhší čas /§ 208 odsek 1 písm. a), písm. b), odsek 3 písm. d) v nadväznosti na § 138 písm. b) Tr. zákona/. Takýto skutkový záver je tiež podporený tým, že situácia domácnosti obžalovaného a poškodenej aj v zmysle výpovede samotnej poškodenej iba postupne gradovala a až v závere rozhodného obdobia dosahovala vyššej (v podstate každodennej frekvencie) pričom spočiatku táto frekvencia bola nízka (iba cca 1-krát mesačne).

Krajský súd dospel k záveru o správnom zistení skutkového stavu veci súdom prvého stupňa, pričom sa v plnej miere stotožnil aj s jeho hodnotením vykonaných dôkazov i právnych záverov tak, ako to vyjadril súd prvého stupňa v písomnom vyhotovení svojho rozsudku, kde postupoval v súlade so zákonom s tým právnym záverom, že konanie obžalovaného správne právne posúdil ako trestný čin zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby v základnej skutkovej podstate podľa § 208 odsek 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona. Všetky usvedčujúce dôkazy, konštatované súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k uznanej vine obžalovaného sa aj podľa záverov odvolacieho súdu nepochybne navzájom podporujú a tvoria ucelenú reťaz, ktorá bez rozumových pochybností obžalovaného usvedčuje zo spáchania predmetného skutku.

Následne krajský súd, keď nezistil dôvod na zrušenie výroku o vine ďalej preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad (§ 317 odsek 2 Tr. poriadku). Zistil, že pri ukladaní trestu odňatia slobody súd prvého stupňa dôsledne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 odsek 1 až 4 Tr. zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom správne konštatoval absenciu (nepriítomnosti) akejkoľvek poľahčujúcej, ale aj priťažujúcej okolnosti. Pre pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (0:0) bolo nevyhnutné pri ukladaní trestu odňatia slobody vychádzať zo základného rozpätia trestnej sadzby (3 roky až 8 rokov).

Po preskúmaní skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa krajský súd vo svojej ostatnej prieskumnej povinnosti vo vzťahu k výroku o trestnoprávných sankciách dospel k záveru, že súdom prvého stupňa obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 (tri) roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v určenej skúšobnej dobe a povinnosti spočívajúcej v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej H. G., nar. XX.XX.XXXX, úmyselne na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia alebo určenom mieste, kde sa táto osoba zdržuje alebo

ktoré navštevuje, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 odsek 1, odsek 3 a odsek 4 Tr. zákona a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, nezistenú poľahčujúcu okolnosť či priťažujúcu okolnosť, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere dostatočne vyjadruje i morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou.

Aj krajský súd považuje uložený trest a ochranné opatrenie za dostatočné pre pozitívny vplyv na obžalovaného, aby počas plynutia skúšobnej doby viedol riadny život (predovšetkým sa nedopúšťal akýchkoľvek úmyselných trestných činov a priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu) s tým, že súčasne bude dôsledne dodržiavať súdom prvého stupňa uloženú povinnosť. Negatívne konštatovanie tejto skutočnosti (neosvedčenie sa v skúšobnej dobe) zo strany súdu by potom následne znamenalo, že obžalovaný by si trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, musel skutočne vykonať.

Z týchto uvedených dôvodov preto odvolanie prokurátora krajský súd nepovažoval za dôvodné a podľa § 319 Tr. poriadku ho zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon n e p r i p ú š ť a žiadny ďalší riadny prostriedok (sťažnosť).

opravný